

Pekan tarina

[Pekan tarinan videolla](#) nähtiin, kuinka henkilökohtainen budjetointi on vaikuttanut Pekan elämään. Videon kuvaamisesta on tullut kuluneeksi useampia vuosia. Mitä Pekalle kuuluu nyt?

Pekan palveluita järjestetään edelleen henkilökohtaisen budjetoinnin keinoin, nyt kahtena päivänä viikossa. Työt tallilla loppuivat muutama vuosi sitten, kun Pekkaa ei enää kiinnostanut tehdä siellä töitä. Nykyisin hän on K-raudassa sekä K-marketissa järjestämässä hyllyjä ja tekemässä muita pieniä askareita. Pekka on myös käynyt siivoamassa busseja välillä. Päivän aikana Pekka tekee töitä 1-2 tuntia omasta jaksamisestaan riippuen.

Töiden jälkeen hän syö lounaan ja päivän loppuksi on aikaa vielä harrastuksille tai muulle mielekkäälle tekemiselle. Loppupäivän mielekkään tekemisen tarkoitus on mahdollistaa Pekalle sellaisia harrastuksia, mihin hän tarvitsee oman ohjaajan. Tällaisia ovat esimerkiksi luistelu ja uiminen, mistä Pekka on kovasti viime aikoina pitänyt.

Pekan äiti Kristiina kertoo, mitä konkreettista muutosta henkilökohtainen budjetointi on tuonut Pekan elämään. Aiemmin Pekalla oli pahoja univaikeuksia, joihin hän tarvitsi lääkitystä. Henkilökohtaisen budjetoinnin ja mielekkään tekemisen myötä Pekan uni on parantunut huomattavasti ja unilääkkeet on voitu jättää pois käytöstä. Hyvän unen vaikutus Pekan hyvinvointiin on ollut huomattava. Aiemmin Pekalla oli havaittavissa apaattisia ja masentuneita kausia, mutta niitä ei ole viiteen vuoteen ollut lainkaan. Työntekijät asumisyksikössä ovat myös henkilökohtaisen budjetoinnin kautta nähneet, kuinka Pekan levottomuus helpottaa, kun hänelle antaa mielekäästä tekemistä. Tämän oivalluksen johdosta pystyttiin vähentämään Pekan levottomuutta vähentävää lääkettä.

Kristiina-äiti iloitsee siitä, että hänen poikansa nähdään nyt persoonana diagnoosien takana, ja Pekan vammaisuus on ikään kuin vähentynyt. Ympäristö suhtautuu Pekkaan nyt Pekkana, eikä vammaisena miehenä. Uimahallissa käydessään Pekka on tutustunut henkilökuntaan ja mm. uimahallissa käyviin eläkeläisiin. Jos Pekkaa ei hetkeen ole näkynyt, muut asiakkaat tulevat kysymään, missä Pekka on oikein ollut.

Erään kerran Pekan uimahallissa käynti sai paljon huomiota sosiaalisessa mediassa. Silloin Pekka halusi yrittää uimahyppyä kolmesta metristä. Hänen mukanaan ollut ohjaaja näytti esimerkkiä ja kannusti Pekkaa. Myös tilannetta seurannut nuori naishenkilö alkoi kannustamaan Pekkaa, ja näytti itsekin esimerkkiä. Viimein Pekka itsekin hyppäsi, ja moni tilannetta seurannut hymyili ja riemuitsi Pekan mukana. Pekkaa vahvasti kannustanut nuori nainen kirjoitti tapauksesta omaan blogiinsa, jota seuraa kymmenet tuhannet ihmiset.

Pekan äiti korostaa ohjaajan ja Pekan välisen vuorovaikutuksen tärkeyttä henkilökohtaisen budjetoinnin toteuttamisessa. Pekka ei myöskään puhu, vaan kommentoi ilmeillä ja eleillä. Tämän vuoksi on tärkeää, että Pekkaa ohjaava henkilö todella tuntee Pekan. Nykyinen ohjaaja on työskennellyt Pekan kanssa muutaman vuoden, ja Kristiina on hyvin tyytyväinen ohjaajan toimintaan.

Ohjaaja ymmärtää ja kunnioittaa Pekan omia tapoja, eikä yritä muuttaa niitä. Kun Pekka alkaa pyörimään ympyrää talouspaperipaketin kanssa, ohjaaja ei yritä estää Pekkaa. Hän tietää, että hetken pyörittyään Pekka laittaa paketin kauniisti sille kuuluvalle paikalle. Ohjaaja osaa myös lukea Pekasta sen, koska mielenkiintoa ei enää riitä, ja koska on vielä mahdollista saada keskittyminen takaisin työhön. Hän myös osaa antaa Pekalle ohjeet siinä muodossa, kuinka Pekka ne parhaiten ymmärtää.

Pidemmän aikaa samassa paikassa työskentely on tuonut esiin Pekan kehittymisen. Hän keskittyy yhtäjaksoisesti pidempään ja saa enemmän aikaiseksi. Pekka saa töistään kiitosta ja onnistumisen kokemuksia, ja hänen kanssaan voidaan kokeilla uusia asioita. Levottomuutensa vuoksi Pekkaa monesti joudutaan kieltämään ja rauhoittelemaan, eli arjessa hän saa osakseen paljon negatiivisia kommentteja. Tämän vuoksi onkin tärkeää, että Pekkaa myös kehuaan.

Viime keväänä Pekka käytti ensimmäistä kertaa elämässään mattopuukkoa. *”Se oli pieni askel ihmiskunnalle, mutta suuri askel Pekalle kohti omatoimisuutta”* kommentoi Kristiina-äiti Pekan mattopuukon käyttöä. Työntekijöiden olisikin tärkeää nähdä näinkin pienet asiat asiakkaansa silmin, ja iloita yhdessä heidän kanssaan.

Kristiina itse on helpottunut siitä, että Pekan lääkitystä on voitu vähentää. Hän on äitinä myös erittäin onnellinen siitä, että käydessään vierailulla asumisyksikössä häntä on vastassa aina hyväntuulinen poika, jolla on mukavia ihmisiä ympärillään. Pekan kokemukset henkilökohtaisesta budjetoinnista jatkuvat edelleen, ja lisää edistysaskelia on varmasti tulossa.